

Dorpskerk te Dalen

De drie dagen van Pasen 2026

Witte Donderdag - 19.30 uur

Goede Vrijdag - 19.30 uur

Stille Zaterdag - 21 uur



Anneke Kaai

DOORBREKEND LICHT

“In dit schilderij zien we de kracht van God verbeeld, die het verharde stenen hart van afwijzing van de mens doorbreekt, om hem of haar voor Hem te winnen.”

WITTE DONDERDAG

Op de avond van Witte Donderdag beginnen de drie dagen van Pasen. Stap voor stap gedenken we, als een innerlijke weg, het leven en sterven van Jezus en de betekenis daarvan voor ons. Op DEZE EERSTE DAG VAN PASEN is de liturgische kleur wit en willen we de Maaltijd van bevrijding die Jezus aan de vooravond van Pasen met zijn leerlingen vierde een plaats geven in ons eigen leven. Als we de kerk verlaten is het stil, want we herinneren ons dat Jezus na afloop van de maaltijd op de Olijfberg werd verlaten door zijn discipelen.

orgelspel

de kerkenraad komt binnen

aanvangswoord *(de gemeente gaat staan)*

vg.: Onze hulp is de Naam van de Heer,

allen: die hemel en aarde gemaakt heeft.

vg.: Heer, vergeef ons al wat wij misdeden,

allen: en laat ons weer in vrede leven.

vg.: Genade zij u en vrede, van God onze Vader en van onze Heer Jezus Christus.

allen: Amen.

(de gemeente gaat zitten)

zingen: lied 713:1 en 2

1 Wij moe-ten Go - de zin - gen
hal - le - lu - ja,
om al - le goe - de din - gen
hal - le - lu - ja,
al zijn wij vreem-de - lin - gen
in schan-de en in scha,
Gij zendt uw ze - ge - nin - gen
hal - le - lu - ja.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of nine staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 2/2. The lyrics are written below the notes. The first line is '1 Wij moe-ten Go - de zin - gen'. The second line is 'hal - le - lu - ja,'. The third line is 'om al - le goe - de din - gen'. The fourth line is 'hal - le - lu - ja,'. The fifth line is 'al zijn wij vreem-de - lin - gen'. The sixth line is 'in schan-de en in scha,'. The seventh line is 'Gij zendt uw ze - ge - nin - gen'. The eighth line is 'hal - le - lu - ja.'. There are dotted lines under the lyrics 'hal - le - lu - ja,' in the second, fourth, and eighth lines, indicating a melisma or a long note. The music ends with a double bar line at the end of the eighth line.

2. Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in shade
is Hij nabij geweest,
aan alwie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.

over deze dag

Telkens wanneer we – zoals vanavond - avondmaal vieren, bedenken we dat de maaltijd die Jezus eerder met zijn leerlingen op de het Paasfeest hield niet los gezien kan worden van het Joodse Pesachfeest dat jaarlijks werd en wordt gevierd. Toen Jezus op die eerste dag van het Paasfeest – dat is deze dag - aan tafel ging met zijn discipelen, herinnerden zij zich het verhaal van de bevrijding van het volk Israël uit Egypte en alle elementen uit deze geschiedenis. Ook wij weten onszelf verbonden met die traditie als we brood en beker met elkaar delen.

Het verhaal gaat dat de Joden al honderden jaren in Egypte woonden, na de komst daar van de zonen van Jakob. Toen hun aantal te groot werd in de ogen van de farao, werden zij tot slaven gemaakt. Ze werden gedwongen steden te bouwen voor de Egyptenaren. Stenen bakken en stenen sjouwen was hun dwangarbeid, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Hun leven werd zwaar. Omdat hun aantal in dit slavenbestaan zelfs nog toenam, besloot de farao de pasgeboren jongens te laten verdrinken in de Nijl. Eén jongetje werd gered en groeide op aan het Egyptische hof: Mozes. Hij werd geroepen door God. Hij vertelde zijn volksgenoten dat de God van Abraham, Isaak en Jakob hen bevrijden zou en een eigen land zou geven. Met Aäron bezocht hij de farao om voor vrijlating van het volk te pleiten - maar de farao wilde hen niet laten gaan. Tien plagen volgden. Tien rampen, die Egypte en de farao zware schade toebrachten. De tiende plaag was het zwaarst. Alle oudste zonen van de Egyptenaren stierven. De Joden toonden, in de nacht waarin dit plaatsvond, hun vertrouwen in God door het bloed van een lam aan de deurposten van hun huizen te strijken. De dood ging aan die huizen voorbij.

In Exodus 12 draagt God via Mozes het volk op om voortaan elk jaar op deze dag van bevrijding Pesach te vieren en zich daarbij het gevaar en de realiteit van angstige en dodelijke slavernij goed te binnenvaren te brengen. Er wordt dan, zeven dagen lang, ongedesemd,

ongegist brood gegeten – de bevrijding ging en moest zo snel: tijd om brood te laten rijzen was er niet. Er moet ook een lam geslacht worden en het bloed van dit dier wordt aan de deurposten gestreken. Het vlees wordt gegeten en de dynamiek van de bevrijding op leven en dood wordt opnieuw gevoeld. Dit gebruik is er tot op de dag van vandaag.

Het is déze traditie waarmee Jezus en zijn leerlingen zich verbonden wisten toen zij het avondmaal vierden. Wanneer wij dus aan Jezus denken bij het laatste avondmaal met zijn discipelen, bedenken wij ook al deze elementen: de dood van de eerstgeborenen, het paaslam, het ongerezen brood dat gedeeld wordt, het gedenken van de bevrijding uit de slavernij van het doodsland Egypte en de uittocht naar het beloofde land door het water van de Schelfzee.

Wanneer we dan vanavond avondmaal vieren in de christelijke kerk, denken we ook aan de weg van God met zijn volk Israël. Die weg is steeds gemarkeerd door maaltijden: het Pesachmaal van Exodus 12, maar bijvoorbeeld ook de maaltijd van Gods grote toekomst wanneer de Heer op de Sion een feestmaal aanricht voor alle volkeren. Bij het avondmaal wordt aan de bevrijding uit het slavenbestaan én aan die toekomst gedacht. Jezus zelf voegt bovendien een nieuwe betekenis aan de maaltijd toe: wie deelneemt aan het avondmaal deelt in de weg die hij ging, door de dood heen naar een nieuw leven. Het leven dat gedeeld wordt als brood en wijn.

zingen: lied 390



1 Het brood in de aar - de ge - von - den,
het brood door han - den ge - maakt,
het brood van tra - nen en zor - gen,
dat brood dat naar men - sen smaakt.

2. Het brood van oorlog en vrede,
dat dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

3. Het brood dat wij duur verdienen,
ons lichaam, ons geld, ons goed,
het brood van ons samen leven,
die schamele overvloed.

4. Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

5. Gij deelt het met ons, zo deelt Gij
U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

gebed van de dag

toelichting bij de liturgische bloemschikking

bijbellezing: Marcus 14:12-16

Het pesachmaal

12 Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Hem: ‘Waar wilt U dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat U het pesachmaal kunt eten?’ 13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: ‘Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, 14 en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: “De meester vraagt: ‘Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?’” 15 Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.’ 16 De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

enkele woorden bij het schilderij ‘Rustplaats in de bovenzaal’ van Marijke Snoek



orgelspel

zingen: lied 393

1 Als ik in de-ze stil-le tijd
de grens der woorden o-verschrijd
en mij be-geef tot brood en wijn
om één met U, mijn Heer, te zijn -
o wa-re zoon van A-bra-ham,
God kiest zich-zelf een of-fer-lam.

2. Als er tot Uw gedachtenis
de viering van het nachtmaal is
en Gij het brood des levens zijt,
de beker van de dankbaarheid –
o Heer dat Gij gelijk het graan
te gronde gaat om op te staan.

3. Gij deelt met mij de laatste nacht
en breekt tot alles is volbracht;
en dit is het genadebrood,
Gij hebt mij lief tot in de dood;
en dit is de genadewijn,
Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn.

nodiging en vredegroet

gebed

vg: Deze avond,
die zo anders is
dan alle andere,
slaan wij onze ogen op tot U, God,
om te zoeken naar leven waarin uw wil geschiedt.
Naar uw Koninkrijk verlangen wij.
Wij eten het brood der ellende,
wij vinden het manna in de woestijn,
maar met méér nog voedt Gij ons:
met Jezus, uw Zoon,
brood voor het leven!
Dat Hij hier bij ons is,
Zich aan ons schenkt,
en wij één worden met Hem:
één lichaam, een leven van liefde.

allen: Dat wij ook Hém niet alleen laten.

vg: Deze avond,
zo anders dan alle andere,
mogen wij met Hem door de nacht gaan,
uittrekken uit angstland,
weg uit elkanders heerszucht,
gered van het sloven en slaaf-zijn.
de liefde als nieuwe waarheid toegedaan.

Nu bidden wij voor hen,
die nog lijden aan de nacht;
voor wie nog de angst allesbeheersend is
verlaten te worden, vergeten, bezeerd.
Dat er genoeg liefde
onder ons zal zijn hen te genezen.

allen: Dat wij ook in hen uw Zoon niet alleen laten.

vg: Nu wij eten van het brood
dat ons een volkomen liefde voor ogen stelt,
bidden wij - zo oprecht wij kunnen –
voor hen, die het dagelijks brood ontberen,
voor wie moeten leven
van wat de zelfgenoegzamen hen laten,
voor wie beheerst worden
dag in, dag uit
door de grote zorgen
om de kleine dingen.
Wat Gij ons ter hand stelt,
is om van te delen;
dat wij dat ook belijden
met méér dan woorden alleen.

allen: Laat ons ook zo uw Zoon niet alleen laten.

vg: Deze avond,
zo anders dan alle andere,
nu wij hier vóórproeven van de Maaltijd,
waartoe Gij alle volken hebt genodigd,
bidden wij voor deze wereld.
Gevangen is zij in heerszucht,
bekwaam in de macht van het over-meesteren.
En hoe zijn ook wij daarin zelf gevangen!
Dat zij - ook door ons getuigen –
zal weten wat tot haar vrede dient:
dat zij mensen telt,
met liefde, stuk voor stuk.
En dat wij - ook al zal dat óns kruis zijn -
Uw geloof in de gerechtigheid
durven hooghouden,
ons vertrouwen in uw trouw
zullen bewaren.

allen: Laat ons ook zo uw Zoon niet alleen laten.

vg: Voor uw kerk, uw gemeente
bidden wij:
wanneer onze ogen zwaar worden,
onze harten moe,
laat dan Zijn stem ons steeds weer wekken,
wakker schudden
om de nacht met Hem dóor te komen,
de uittocht te volbrengen
en de beker van de dankzegging te heffen
omdat Gij zelf ons hebt bevrijd.
Laten wij ook elkaar wakker houden en opwekken,
moed inspreken en vertrouwen toezeggen
in de komst van een nieuwe morgen.

allen: Laat ons ook zo uw Zoon niet alleen laten.

Onze Vader (vertaling: NBV '21)

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen,
laat uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie ons iets schuldig is.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons van het kwaad.
Want aan U behoort het koningschap,
de macht en de majesteit,
in eeuwigheid. Amen.

ontvangen en delen
van brood en wijn

zingen: lied 886

Ab - ba, Va - der, U al - leen,
U be - hoor ik toe. _____
U al - leen door - grondt mijn hart,
U be - hoort het toe. _____
Laat mijn hart steeds vu - rig zijn,
U laat nooit al - leen _____
Ab - ba, Va - der, U al - leen,
U be - hoor ik toe. _____

lezing: Johannes 14:27-31

27Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef Ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet.
28Jullie hebben toch gehoord dat Ik zei dat Ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je Me liefhad zou je blij zijn dat Ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan Ik. 29Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is.
30Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over Mij, 31maar zo zal de wereld weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de Vader Me heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.'

avondgebed

vg.: Blijf bij ons, Heer,
allen: want het is avond
en de nacht gaat komen;
blijf bij ons
en met heel uw kerk
aan de avond van de dag,
aan de avond van het leven,
aan de avond van de wereld;
blijf bij ons
met uw genade en goedheid,
uw troost en zegen,
uw woord en sacrament;
blijf bij ons,
wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en verdrukking,
de nacht van angst en twijfel,
de nacht van de harde dood;
blijf bij ons
in leven en sterven,
in tijd en eeuwigheid. Amen.

zegenbede

vg: De Heer schenke ons zijn zegen, Hij beware ons voor
onheil en geleide ons tot eeuwig leven.
allen: Loven wij de Heer! Wij danken God!

we verlaten de kerk in stilte

JE MAG DIT LITURGIEBOEKJE MEE NAAR HUIS NEMEN ÉN KOMENDE ZATERDAG (STILLE ZATERDAG) WEER NAAR DE KERK MEE TERUGNEMEN, ÓF HET IN DE KERK LATEN LIGGEN ZODAT HET DAN WEER GEBRUIKT KAN WORDEN.

MORGEN (GOEDE VRIJDAG) ZAL EEN APART TEKSTBOEKJE WORDEN UITGEDEELD.
OP DE VOLGENDE PAGINA VINDT U ALVAST EEN KORTE AANKONDIGING VAN HET PASSIE-ORATORIUM DAT DAN GEZONGEN ZAL WORDEN.

GOEDE VRIJDAG

De liturgische kleur vandaag is paars.

Vanavond wordt het passie-oratorium 'Een gat in het dak' ten gehore gebracht. Predikant / dichter Michiel de Zeeuw en componist Mar van der Veer hebben deze passie geschreven bij de totstandkoming van de Nieuwe Bijbelvertaling (2004).

Deze passie is geschreven bij verhalen uit het leven van Jezus zoals die uit het Marcusevangelie tot ons komen. Aan het eind van Jezus' leven kan de vraag opkomen naar de betekenis van zijn leven. Aan de hand van verhalen over ontmoetingen tussen Jezus en mensen vertelt deze Marcuspassie dat daar waar mensen kwetsbaarheid kunnen tonen en voor elkaar willen instaan een opening kan ontstaan naar een krachtig en geheeld leven (een 'gat in het dak' met 'zicht op de hemel').

In het najaar van 2024 is een projectkoor voor het eerst begonnen om in de Dorpskerk deze passie in te studeren. Gaandeweg zijn tekst en muziek ons dierbaar geworden en ontdekten we hoe in grote diversiteit de muziek de tekst op de voet volgt en uitbeeldt. Op Goede Vrijdag 2025 zongen we de passie hier voor het eerst. Vandaag klinkt de passie voor de tweede keer; veel zangers van het eerste uur konden weer meedoen en daarnaast meldden ook enkele nieuwe leden zich aan.

Op Goede Vrijdag wordt een tekstboekje van 'Een gat in het dak' uitgedeeld. In het boekje wordt aangegeven wanneer 'allen' wordt gevraagd om mee te zingen.

De zangers in het koor: - ***sopraan:** Heleen van Diggele (solist), Patricia Maier, Geertje Goelema en Edith Koning – ***alt:** Gerny Snippe (solist), Cobie Hessels, Lies Matthijssse, Johanna de Buck, Greetje Pos - ***tenor:** Jouke Hordijk (solist), Geert Stevens, Piet Ravensbergen - ***bas:** Hans Hordijk (solist), Luc Houkes, Rieken Veltman, Wim van der Spoel en Gerrit Wolting.

De instrumentalisten zijn vanavond:

Annie Kortman (klarinet), Dorien de Buck (viool), Greetje Pos (fluit), Laura de Buck (cello) en Pieterjan de Buck (piano).

STILLE ZATERDAG

Stil komen we samen op de avond, aan het begin van deze derde dag van Pasen. In deze 'nacht aller nachten' bedenken we dat Jezus is in de dood. De kaars brandt niet. Maar tóch, juist vanavond wordt het anders. Want wij mogen horen van de Paasnacht waarin Jezus uit de dood is opgestaan.

Deze dienst kent drie delen.

Eerst het Licht. De nieuwe Paaskaars wordt brandend binnengebracht: het licht van Christus schijnt in de duisternis. Vervolgens lezen wij uit de Schrift verhalen over duisternis en licht, over scheiding tussen water en land, over het achterlaten van het oude leven en het aandoen van het nieuwe leven. Tenslotte gedenken wij deze avond met de kerk van alle tijden en plaatsen dat wij gedoopt zijn: ook wij worden opgewekt tot een nieuw leven. Het feest van opstanding wordt morgen voortgezet op de eerste zondag van Pasen.

WACHTEN IN DE NACHT

stilte

zingen: 'Hoever is de nacht' (1x fluit, 1 x voorganger, 2 x allen; muzieknotatie: zie volgende bladzijde)

Hoever is de nacht, hoever
Wachter, hoe ver is de nacht?
De morgen komt, zegt de wachter,
maar nog is het nacht.

Hoe ver is de nacht (2)

Antoine Oomen

1. Solo; 2. Koor; 3. Allen:

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wach - ter, hoe ver is de nacht?
De mor - gen komt, zegt de wach - ter,
maar nog is het nacht.

korte stilte

INTOCHT VAN HET LICHT (*allen gaan staan*)

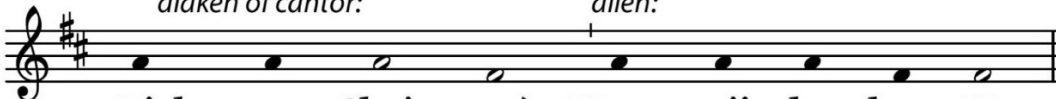
De brandende paaskaars wordt binnengedragen en op de standaard gezet.

ondertussen zingen we: lied 598 (zo vaak als nodig is totdat de Paaskaars op de standaard is neergezet)

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.

DE LOF VAN HET LICHT

diaken of cantor: *allen:*



Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

(drie maal te zingen, steeds een toon hoger)

vg.: Het licht van Christus
die in heerlijkheid verrezen is,
moge de duisternis
uit ons leven verdrijven.

allen: De nacht is voorbijgegaan,
de dag is aangebroken:
de zon der gerechtigheid
gaat over ons op.
Amen.

(allen gaan zitten)

het licht van de Paaskaars wordt aan ieder doorgegeven

*[Let er tijdens de hele viering op
dat je de Paaswakekaars steeds
zoveel mogelijk rechtop houdt
zodat er geen kaarsvet druipt op je hand, je kleren, de vloer!]*

*(Degene die het licht aan de ander schenkt zegt: 'Licht van Christus';
degene die het licht van iemand anders ontvangt zegt: 'Heer, wij dan-
ken U')*

nadat iedereen licht ontvangen heeft zingen we lied 600:3 en 5



3 Licht, aan lief-de aan-ge - sto-ken,
licht, dat door het don-ker brandt,
licht, jij lie-ve len-te - bo - de,
zet de nacht in vuur en vlam!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

(na lied 600:5 doven we de paaswakekaarsjes)

toelichting bij de liturgische bloemschikking

VERHALEN VAN BEVRIJDING EN TROUW

jongere: *waarom is deze avond zo anders dan andere avonden?*

vg.: Dit is de avond, waarin wij gedenken hoe hemel en aarde geschapen zijn en mensen geroepen uit het duister tot het licht.

Luister maar, hoe het allemaal begon:

(Genesis 1)

1 In het begin schiep God de hemel en de aarde. 2 De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. 3 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. 4 God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; 5 het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. 26 God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' 27 God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. En zo gebeurde het.

31 God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was.

jongere: *Waarom is deze avond zo anders dan andere avonden?*

vg.: Dit is de avond, waarin we gedenken dat God de kinderen van Israël, Zijn volk, heeft gered door het doods-dreigende *water van de doop* in de Schelfzee.

Je weet, dat het volk in Egypte moest werken voor de Farao; slaven waren ze. Het leven was hard en ze verlangden naar de vrijheid.

Mozes nam hen mee, Egypte uit, op weg naar het beloofde land. Luister maar:

(Exodus 14)

21 Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, 22 en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. 23 De Egyptenaren achtervolgden hen.

27 Toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. 29 Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

30-31 Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes. (*Exodus 14:21-31*)

jongere: *Waarom is deze avond zo anders dan andere avonden?*

vg.: Dit is de avond waarin wij gedenken, dat God zijn volk nooit heeft losgelaten; altijd bleef Hij het trouw, ook al waren de mensen vaak ontrouw aan God. God laat mensen nooit los, hoe ver we ook van huis kunnen zijn.

zingen: lied 313:4

4. Maar wie op 't woord vertrouwen
dat uitging uit Gods mond,
die kunnen veilig bouwen,
hun huis heeft vaste grond.
Des Heren woord maakt vrij
van dienst aan vreemde machten;
in 't woord herkennen wij
zijn plannen en gedachten.
Het rijk is ons nabij!

HERNIEUWING VAN DE DOOPBELOFTE

jongere: *Waarom staan we deze avond bij de doopvont?*

vg.: Dit is de avond, waarin mensen hun angst achter zich lieten en door het water heentrokken. Wij gedenken onze doop, omdat ook wij door het water van de dood heen worden gered en met het licht bekleed. De apostel Paulus schrijft over de doop als het begin van een nieuw leven met Christus:

We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. (*Romeinen 6:4*)

de jongere giet water in de doopvont

fluitsolo

vg.: Wie op deze avond zijn of haar doop wil gedenken sta op om met de kerk van alle eeuwen en alle plaatsen het christelijk geloof te belijden.

Allen verzamelen zich rondom de doopvont, zo mogelijk staande. Neem uw liturgie mee én uw paaswakekaars: tot aan het einde van de dienst blijven we rondom de doopvont staan.

vg.: Aan u, die vanavond uw doop wilt gedenken, vraag ik uw stem te verheffen en mij antwoord te geven:

Wilt u zich afwenden van alle kwaad,
van alles wat Gods wil weerstaat?
En wilt u zich toewenden naar Christus
en naar zijn Rijk dat komt?

allen: Ja, dat wil ik.

vg.: Geloof u in God de Vader, de Almachtige,
Schepper van hemel en aarde?

allen: Ja, ik geloof.

vg.: Geloof u in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heer, die ontvangen is van de heilige Geest, geboren uit de maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, neergedaald in het rijk van de dood, op de derde dag opgestaan van de doden, opgevaren naar de hemel, en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden?

allen: Ja, ik geloof.

vg.: Geloof u in de heilige Geest; gelooft u de algemene christelijke Kerk, de gemeenschap der heiligen, vergeving van de zonden, de opstanding des vleses en het eeuwige leven?

allen: Ja, ik geloof.

gebed

vg.: Zoals wij hier staan, God,
uw gemeente,
een kring, schouder aan schouder
rondom uw Licht,
bidden wij:
geef ons vertrouwen
in de uitstraling daarvan.
Zouden wij niet gekend en bemind zijn,
geroepen,
voorbij aan ons verleden,
getekend met toekomst?

Maak ons ook voor elkaar
tot betrouwbare getuigen
van dit licht,
één met Christus,
verheugd om onze doop
in zijn liefde,
met Hem opgestaan.

allen: Heer, ontferm U.

vg.: Wij bidden U
dat er mensen zijn – dat wij die mensen zijn –
die jongeren voorgaan
het leven als geschenk te aanvaarden
en mensen
als kostbare maar kwetsbare vlammen van uw liefde.

Wij danken U
vanwege ouders
die ons leerden geloven,
en vanwege vrienden
die ons steeds
het spoor weer helpen te vinden;
en wij bidden dat wij het lied om U
nooit zullen opgeven
maar blijven zingen, de nacht door.
Wij, Kinderen van het Licht
met Christus bekleed.

allen: Heer, ontferm U.

we bidden: Onze Vader

HET PAASEVANGELIE

lezing: Matteüs 28: 1 - 7

1 Na de sabbat, toen de ochtend van de eerste dag van de week gloorde, kwam Maria uit Magdala met de andere Maria naar het graf kijken.

2 Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. 3 Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. 4 De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. 5 De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. 6 Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. 7 En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien." Dat is wat ik jullie te zeggen had.'

Ieder loopt nu langs de Paaskaars en steekt zijn of haar Paaswakekaars aan de Paaskaars aan. Vervolgens maken we een kring en vormen zo een 'lichtkring'.

we zingen: 632:1 en 3

1. Dit is de dag die de Heer heeft
gemaakt en gegeven.

Laat ons Hem loven en danken,
verheugd dat wij leven.

Diep in de nacht
heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.

3. Nu zend uw Geest, als een vuur,
als een stem in ons midden.

Dat wij van harte
elkander verstaan en beminnen
en zo voortaan
eren uw heilige naam
en U in waarheid aanbidden.

wegzending en zegen

vg.: De Heer is voor u, om u de juiste weg te wijzen,
De Heer is achter u,
om u in de armen te sluiten en om u te beschermen tegen ge-
vaar,
De Heer is onder u om u op te vangen wanneer u dreigt te val-
len,
De Heer is in u om u te troosten als u verdriet hebt,
De Heer is rondom u als een beschermende muur,
wanneer anderen over u heen vallen,
De Heer is boven u om u te zegenen,
Zo zegene u God vandaag, morgen en in der eeuwigheid.

allen: Amen.

We wensen elkaar een gezegend en hoopvol Paasfeest toe en verlaten zo mogelijk (als de weersomstandigheden gunstig zijn) met brandende kaarsjes de kerk.

Buiten de kerk vormen wij dan nog eenmaal een kring en zingen daarna:

'ALS ALLES DUISTER IS ONTSTEEK DAN EEN LICHTEND VUUR DAT NOOIT MEER DOOFT'